

[Stetter.]

slag med undtagelse af nr. 4. Argumentet for at stemme imod dette forslag er, at det indeholder en svækkelse i forhold til den oprindelige aftale. Ophævelse af fradragsretten for udgifter er ophævet pr. 1. januar i år, men nedsættelse af rentesatsen skal efter dette ændringsforslag nr. 4 først ske pr. 1. juli i år. Lovforslaget må efter min vurdering betegnes som en fadæse, det blev formet i megen hast en sen decembertaften uden om ministeren og departementet, og ophavsmændene til dette forslag har behov for tilgivelse.

Læser man bemærkningerne til ændringsforslagene og til selve lovforslaget, får man et klart indtryk af, at en detalje i skattelovgivningen nu også pludselig er blevet til en komplikation. Flere forskellige rentesatser, fradragsret for nogle renteformer og ikke fradragsret for andre. Arme skatteydere og arme administration — jeg har medlidenhed med begge parter. Det eneste heldige er, at det er ubekendt for alle undtagen for de personer, der rammes af denne lovgivning.

Ømann (SF):

Som hr. Stetter allerede har sagt, er dette mærkelige lovforslag et resultat af et korridorforlig, og det er også blevet derefter. Der er ikke opnået den afgørende forenkling, som man skulle tro man kunne få på dette område. Vi kører stadig væk med tre forskellige principper på forskellige lovområder.

Men må jeg så sige helt almindeligt om dette område, at man ser jo jævnlige i aviserne optrykt opgørelser over, hvor store skatterestancerne er. Det er B-skatteydere, der har de største restancer. Hvad betyder det? Det betyder, at man bruger skattevæsenet som låneinstitut. Det er jo ikke meningen med det. Det er ikke meningen, at samtidig med, at man lægger store byrder på befolkningen, tillader man enkelte af egen fri vilje at trække en kredit på staten og trække en billig kredit.

Derfor var renten på 1 pct. pr. måned rigtig, for den var tilstrækkelig høj til, at der ingen fordele var ved at oparbejde en skattegæld til staten. Men nu har man altså ved dette uransagelige forlig nedsat satsen til 5/8 pct. Det er vi afgjort imod, og vi vil stemme imod lovforslaget, når det til sin tid

kommer til endelig afstemning. Heraf følger også, at vi vil stemme imod ændringsforslag nr. 1, stillet af fremskridtspartiet, og ændringsforslag nr. 5, stillet af fremskridtspartiet med tiltrædelse af venstre og de konservative, mens vi derimod kan tiltræde de ændringsforslag, der blot betyder en udsættelse af nedsættelsen eller tekniske forbedringer.

Arne Bjerregaard (KrF):

Kristeligt folkeparti kan tiltræde de forskellige ændringsforslag, som det er anført i betænkningen. Kristeligt folkeparti ønsker heller ikke, som andre har fremført det, at indføre rentes rente-begrebet i skattelovgivningen.

Vi er da klar over, at det egentlige forslag, som jo er de konservatives, har ændret udseende, efter at det har været behandlet i skatteudvalget, men vi må oplyse de konservative om, at det var, hvad der var muligt i den givne situation. Hr. Stetter har medlidenhed med dem, der skal leve med denne lovgivning. Dertil må jeg sige, at hr. Stetter må i hvert fald give os andre ret i, at det er en betydelig lempelse i forhold til den lovgivning, som de ellers skulle leve under. Om den så er administrativt mere krævende end den, vi har i øjeblikket, kan immervæk diskuteres.

Wilhelm (VS):

Da VS ikke har lejlighed til at give sin mening til kende i betænkninger fra skatte- og afgiftsudvalget, skal jeg blot sige, at vi kan stemme for ændringsforslagene undtagen nr. 1 og 5, men at det ikke betyder, at vi i øvrigt indstiller lovforslaget, som det så kommer til at se ud, til vedtagelse. Vi vil, som vi også sagde ved første behandling, være imod denne generelle nedsættelse af morarenterne til 5/8 pct. pr. måned.

Og så må jeg måske benytte lejligheden til at prøve at få opklaret et lille problem. Nu sagde hr. Ømann heroppefra, at SF til sidst vil stemme imod lovforslaget. Det er i strid med, hvad der står i betænkningen, hvor både SF og DKP er taget til indtægt for at ville stemme for med de ændringer, som er foreslået af ministeren og tiltrådt af disse partier. Jeg kan bedre forstå hr. Ømanns stilling, som han har redegjort for den nu her; jeg går ud fra, at det er det, der